

TRẦN TÌNH

-Từ ta gởi mỗi phong trần
con tim thất nghiệp dợm chừng kêu rêu !

[Yêu đương cũng đã yêu chịu.
Bỏ bê cũng đã thiếu điều... tiếng tai.
Tình yêu, một cõi liêu trai
gái hồ ly dổ, hỏi ai không liêu.
Đường tình rối rắm. Ghẹo. Trêu.
Sá chi thương tích mà xiêu lạc người.
Tóc mây. Dáng lụa. Hoa cười.
Mai, Lan, Cúc, Trúc... tuyệt vời hóa công.
Yêu chịu như núi yêu sông
Yêu trên. Yêu dưới. Yêu trong. Yêu ngoài.
Một tình yêu. Mấy thiên thai.
Lao tâm lao lực mệt nhàoai cũng cam.
Tới chừng sẩy điệu sắc cầm
đổ thừa cũng tại... hiểu lầm... con tim !]

Bây giờ, thân thể đã chìm
Sự nghiệp đã ảo, nỗi niềm đã chai
Bây giờ, chiều tối sớm mai
thoáng nhanh như chút nắng phai cuối ngày.
Bây giờ, như trở bàn tay
năm qua tháng lại loay hoay đã tàn.
Làm sao bám kịp nhịp đàn
bài luân vũ như sóng tràn bờ đê.
Làm sao đuổi kịp cơn mê
chớp nhoáng như sét đánh tê tái lòng.

-Tim ơi, thôi chớ đèo bồng
đã qua cái thuở như rồng lộn mây.
Tim ơi, đã chậm một giây
đã trễ thoáng chớp mắt ai gọi tình.

Thôi thì tim biết phận mình
nhịp chậm chậm, nhịp bình sinh. Đợi ngừng.

c h ỉ v i k h a n h

